

μάλιστε, οὐπὶ τὰς διποδεί-
ξεις ὡν ταχέων μερια, μη̄
πολλῆς βαδιζόμενα τὸ με-
δῆσταιν γένος βαληθῶσιν οἱ γ-
τως Διακείμενοι μὴ θερυ-
βεῖν μηδὲ ταράχειν, ἀλ-
λὰ αἰνάμενοι τὸ λόγγον τὸ τέ-
λον, εὐοίδει ὅπι μεθ' ἡμῶν
σίσσονται, Κέιαντον καταγνω-
στον, οἵ τε ἔμπλοδεν ἐπα-
τημένοις χρόνον. Κπαλινω-
δίαις αἴσσονται, ηγέτης διπολογή-
σσον, ὑπὲρ ὡν ταχέων τοῖς
τὸ πειραγμάτων τέχνον τὸν
ψῆφον, καὶ χάρειν ἡμῖν εἴ-
σσον τὸ πολλών τῶν μεριών οἱ κάμ-
νοντες τοῖς ιατροῖς, ἐπε-
δὰν τὸ νοσημάτων ἀπαλλα-
γῶσι τὸ τῷ ζῷα πολιορκήν-
των αὐτοῖς. μη̄ γάρ μοι τὸ
νῦν κατέχοσαι τοῦτο οἱ
κείσιν λέγε, ἀλλὰ αἰνάμεν-
νον τὸ λόγγον τὸ ἴμελέρων
σου αἴγανας, ηγέτης δυ-
νίσῃ τὸ ψῆφον αἰδέκαστον εἰ-
νεγκαῖν, γέδεν τέλος αἴγνοιας εἰς
τὸ πάλιντον κείνον τοῦτο-
στηλαπόμενον ἐπεὶ καὶ οἱ

stemus, qn etiā hanc ipsā
maximè ob causā ad cō-
probanda ea q̄ p̄misimus
magno studio aggredie-
mūr. Si n. voluerint, q̄
ita sunt affecti, non tu-
multuari neq; obturba-
re, sed finē orationis ex-
pectare; à nobis, sat scio,
stabunt, seseq; prioris er-
roris cōdemnabunt, pa-
linodiā canent, veniam
cum excusatione petent,
eò q̄ non veram de rebus
tenuerint sententiā; ma-
gnam q; nobis gratiā ha-
bebunt, ut medicis agris,
ἐ morbis, quib. eorū cor-
pus velut obsessū fuerat,
recreati. Ne n. mihi quæ
te nunctenet, p̄f̄r senten-
tiam, sed expecta etiā no-
stra orationis cōtentioñē
Ἐ conatus, ac tū poteris,
ignorantia verum iudi-
cium non impediente fer-
re sententiam. Na Ἐ se-
cularium rerum iudices,
οὐπὶ τῶν βιωτικῶν τέτων =

D. 2

etiam